

שבת
שלום!

ביתנו החדש

ארגון לשלום בית וחנוך ילדים, בראשות הרב"ג אבנר קוואס שליט"א

ביחד

זיווג שני

אם אמרנו שכאשר נגישים לבחירת בן זוג, אנו צריכים להיות יותר שכליים מאשר רגשיים, ועלינו לבדוק את ההצעות בכובד ראש, אז נאמר שבזיווג שני הבדיקה צריכה להיות הרבה יותר מעמיקה והזהירות הנדרשת צריכה להיות גדולה שבעתיים.

לפנינו הנושאים העיקריים שיש לשים לב אליהם בזיווג שני:

1. גישור והפקת לקחים ממערכות נישואין קודמות.
2. ילדים לא משותפים ומשותפים.
3. מקורות הכנסה.
4. הסכמי ממון.

יש לציין שההבדלים שהזכרנו כאן רלוונטיים למצבים הבאים: גרוש וגרושה, גרוש ופנויה, אלמן ופנויה, וכן להיפך. וגם למצב של אם חד הורית שרוצה לבנות משפחה ממוסדת.

בטרם נגש לפרט את התחומים הללו אחד לאחד, נקדים ונאמר הערה לגבי הגרוש והגרושה.

כולנו מכירים את הפסוק: "לא טוב היות האדם לבדו", כלומר, להישאר לבד זה הדבר הגרוע ביותר.

כדי להגשים את האדם שבנו אנו צריכים להקים בית ולהתחתן, וזו התכלית שלנו עלי אדמות.

בני זוג שהיו נשואים, ואפילו הולידו ילדים, ובסופו של דבר התגרשו, הדבר הטוב ביותר עבורם, על פי רוב, זה 'להחזיר את גרושתו', ולבנות את ביתם מחדש.

אין תחליף לבעל נעורים, ואין תחליף לאשת נעורים, ואין כמו ילדים אורגינאליים משותפים.

לכן, צריך להתייעץ ולחשוב על האופציה הזאת של חזרה לחיים משותפים.

כבר פגשתי הרבה זוגות שעשו זאת והחזירו את הבית לקדמותו ואפילו למצב טוב יותר ממה שהיה קודם.

כמובן שהחזרה צריכה להיות מבוקרת, אחרי הפקת לקחים מבעיות קודמות. רק 'קבלות חזקות' לכך שיש שינוי של מעשים אצל שני הצדדים, יכולות לתת סיכוי להצלחה בפעם השנייה. הבטחות והתחייבויות בעל פה הן חסרות ערך.

כדאי מאד שיועץ מומחה ליווה את בני הזוג עד להקמת הבית בשנית ויתהה על הכוונות, המוכנות והנכונות של שני הצדדים לשפר את מצבם לאור הגירושים שכבר היו, והאם כדאי ונכון בכלל לשוב ולהתחתן מחדש [מתוך הספר 'ביחד']

פרשת השבוע

שמחה של מצווה

"תחת אֲשֶׁר לֹא עֲבַדְתָּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ בְּשִׂמְחָה ..."

מהי השמחה האמיתית? הרב דסלר כתב וזו לשונו: 'בטובו יתברך בבוראו אותנו בצלמו שם בנו מעין שמחה זו - שמחת ההווה - שמחת השלימות נמצא שהאדם המעולה - הנותן האמיתי - דומה לקונו בענין עיקרי זה שמקור חסדיו הוא מעין שמחה של מעלה'.

נבאר דבריו. הקב"ה ברא את העולם במידת החסד שנאמר (תהילים פט' ג'): "עוֹלָם חֶסֶד יִפְנֶה". ובנתינה האין סופית של הבורא יתברך נוצרת שמחה אמיתית של נתינה, וגם האדם שנברא בצלמו של הקב"ה כשהוא בנתינה הוא בשיא השמחה.

הרב המשיך וכתב: 'יש ששמח במצווה משום "שהשיג" מצווה. ויש ששמח במצווה עצמה. וכן בתלמוד תורה יש שמרגיש עונג גדול בתורה עצמה, כל אלה מעין שמחה של מעלה הם.

כלומר, יש אדם ששמח שיש לו עוד מצווה, אבל ישנה מדרגה אחרת שהוא שמח במצווה עצמה. אנו פוגשים זאת למשל בישיבה בסוכה בנטילת לולב ומיניו, שאנו שמחים בעצם המצווה.

ומהו המדד אם למצוות שאנו עושים יש להם מציאות אמיתית (הכוונה הפנמה והשפעה עלינו)? הרב כתב: 'כי האות לזה הוא "שמחה של מצווה". ונאמר: "תחת אֲשֶׁר לֹא עֲבַדְתָּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ בְּשִׂמְחָה" כי עבודה בלי שמחה - בלי לב - אינה עבודה. יסתכל האדם בכמות ואיכות שמחתו במצות ויעריכה לעומת שמחתו במילוי שאיפותיו וידע ברור את מדרגתו'. ע"כ.

ניתן דוגמא: אדם שתכנן לשפץ את המטבח בביתו, אחרי כל העמל הטורח והיגיעה, המטבח נוצץ ומבריק, איזו הרגשת שמחה נפלאה יש לאדם זה שמילא את שאיפותיו. האם אותה שמחה אנו מרגישים לאחר ברכת המזון? אבל לעומת זאת במצות כגון סוכה לימוד תורה וכד' אנו מרגישים שמחה שאפילו עוברת את שמחת מילוי שאיפותינו.

והרב כתב עוד על הפסוקים: "תחת אֲשֶׁר לֹא עֲבַדְתָּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ בְּשִׂמְחָה ... וְעֲבַדְתָּ אֶת אֱיֹהֶיךָ". מקשים העולם וכי הגלות באה רק משום חסרון שמחה? וכתב בשם הרש"י זצ"ל שני דוגמאות בענין זה:

אדם ששאל חפץ לא ישמח בו כמו שרכש אותו לעצמו לגמרי, והנה כל העולם הזה שאול הוא אצל האדם, וגם הוא שאלה שזמנה בכל יום, ואף על פי כן אדם שמח כל כך בעולם הזה.

לעומת זאת במצווה שהיא קנין לעד ולעולמי עולמים, לא ישמח? זה לאות שלא קנה כלום ולא עשה מצווה כלל.

דוגמא נוספת באדם זקן עיף ויגע שימצאו לו תרופה, סם שיחזיר אותו לנעוריו, הלא ישמח שמחה אין קץ. והאדם השרוי בתרדמה של שטות עייפות ויגיעה ברוחניות - והמצווה משפיעה לו שפע חדש של חיות, לא ישמח? זה מוכיח שלא קיבל שפע חדש - לא עשה מצווה כלל. העובד בלי שמחה לא את ה' יתברך הוא עובד כי אם את עצמו.

נמצאנו למדים שהשמחה האמיתית היא עצם עשיית המצווה והשפע הרוחני שהאדם מקבל וממלא אותו ומשפיע לו שפע של חיים חדשים.

שבת שלום ומבורך - אבנר קוואס

כמה חסידי ברסלב נסעו בסוואנה עם

הבוקסות ושירים של רבי נחמן ופתאום הם תעו בדרך
ונכנסו לעיר ותפסו אותם קניבלים אז הבן שואל את האבא
מה אוכלים היום? האבא עונה לו: מוקפץ...

מה הקשר בין חסיד ברסלב לאוטו יד רביעית?!!!
תשובה: שניהם כל הזמן בתיקונים!!!

בדיחה

משחקי מחשב

במשחקי המחשב ישנם משחקים חיוביים, וישנם משחקים שליליים. המשחקים החיוביים הם משחקים חינוכיים שמפעילים את המחשבה ומקנים ידע וכלים לחיים, מגדילים את היצירתיות וגם משפרים את המוטוריקה והזריזות.

כשאנו מדברים על משחקי מחשב טובים, אנו צריכים להקפיד שלא תהיה אפשרות להגיע לתקשורת אינטרנטית קווית או אלחוטית (wifi).

לכן, הורים המעוניינים בכך, ירכשו אך ורק מכשירים עם משחק מובנה או עם כרטיס שניתן להחליפה. למשל, מכשיר 'הגיימבוי' עונה על דרישות אלו ואפשר להכניס לו כרטיסים עם משחקים חיוביים בלבד.

גם כאשר הילד משחק במשחק המותר יש להגביל את זמן המשחק, כדי שלא יתמכר לזה ויזניח דברים חשובים אחרים, כגון שיעורי בית, זמני אכילה, שעות שינה וכדומה.

המשחקים השליליים הם אלו שיש בהם אלימות קלה וקשה, אכזריות, חוסר צניעות וכדומה.

ברור לכולנו שילד שמשחק במשחק שיש בו גילויי אלימות ואכזריות, עלול להיות אלים כלפי אחיו הקטנים ולדבר לא יפה אל ההורים. ואז ההורים שואלים את עצמם, מאיפה באה לו האגרסיביות הזאת? והתשובה ברורה.

בנושא משחקי המחשב, ההורים חייבים להיות מאוחדים בדעתם, כמו שאמרנו קודם, ולהיות חזקים ולהציג חזית אחידה. אסור להיכנע לסחיתות רגשיות, בכיות, נדנדוד או לטענות של כלל החברים שלי יש את זה או שכולם משחקים בזה... יש לומר לילד, אנחנו לא כמו כולם, אנחנו לא נגררים, אנחנו משחקים רק בדברים טובים.

לסיכום: צריכים לדעת שחינוך ילדינו הוא בנפשנו, ולכן נשמור עליהם ולא ניתן להם ליפול עם תכנים שליליים, וזאת כדי שיעלו בקלות במסילה העולה בית אל.

סיפור לשבת

הרה"ג רבי יהודה מועלם זצוק"ל

לאחר חופשת החגים של סוכות, נכנס הרב בתחילת "זמן חורף" למסור את שיעורו, הביט הוא בתלמידו הרב רועי כהן ואמר לו: "החורף הזה אתה מתחתן?", ואכן, אותו תלמיד בא בקשרי נישואין בחודש טבת, והתחתן ביום א' ניסן.

סיפר הרב יעקב ששון על כוחו של הפדיון, שהרב עשה: פעם אחת, נכנסה אשה לביתו של מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל, לפני קרוב לחמישים שנה, ובכתה בפניו, שלא זכתה לזרע של קיימא, כי תמיד היא מפילה את פרי בטנה.

מרן הביט בה ואמר: "לכי לחכם יהודה מועלם, שגר ברחוב יונה, הוא יעשה לך פדיון נפש, והוא יכול לעזור לך". מיד הלכה האשה לרב, והוא עשה לה פדיון נפש וברכה, שתזכה לזרע של קיימא, וזכתה אחר כך לראות בנים ובני בנים עוסקים בתורה. על הנהגותיו המופלאות, כיצד סירב ליהנות ולא הטריח את הזולת: סיפר על עצמו, כי מאז שנשא את אשתו הרבנית שתחיה, לפני כשבעים שנה, ועד היום, כשרצה לשתות כוס קפה, מועלם לא הכין רק לעצמו, אלא תמיד הכין גם לאשתו. הקשה נכדו: "ומה יקרה, אם סבתא לא תרצה?" ענה לו: "אני את שלי עשיתי".

כיוצא בזה סיפר המקובל הרב בניהו שמואלי שליט"א: "פעם אחת הגיע הרב בשעת לילה מאוחרת לביתו, הדלת הייתה נעולה, ובכיסו לא היה המפתח. מאחר ולא רצה להפריע את מנוחת אשתו, לא נקש על הדלת, אלא נותר מחוץ לבית במשך כל הלילה".

סיפר הרב יעקב יוסף על מעשה החסד של הרב: לפני זמן לא רב הגיע הרב לתחנת "מגן דוד אדום" במטרה לקבל טיפול רפואי. כשהגיע הרב ברגליו (ולא בסיוע רכב) הזדעזע בעל התחנה, בראותו את הרב הישיש, ומיד חש לטפל בו. הרב פנה אליו ואמר: "לא בי תטפל, כי אם באדם שליוויתי הנה!". בעל התחנה העיד, כי הרב ליווה בעצמו את אחד מעניי העיר, שהיה מחוסר דיור, המוכר לתחנה, והדבר היה לפלא, איך הרב ברוב חמלתו חס על האדם וחשש לבריאותו והוליד אותו ברגליו לתחנה, כדי שיקבל טיפול רפואי הולם, על אף גילו המבוגר והמאמץ הגופני הנדרש ממנו בליווי זה. המתין הרב, עד שיקבל את הטיפול הרפואי, ולאחר מכן החזירו במונית לביתו.

אחד מתלמידי הרב סיפר: "במשך תקופה ארוכה התקשיתי למצוא את זיווגי. באחד הימים נפגשתי עם בחורה, ונראה היה לי, כי ישנה התאמה בינינו, ונוכל לבנות בית נאמן בישראל. אולם למגירת לבי, הבחורה סירבה להמשיך להיפגש, מכיוון שעבדתי לפרנסתי במשך כל היום, ואילו היא ביקשה תלמיד ישיבה, שילמד חצי יום.

סיפרתי זאת בצער לרב. בו במקום חייג הצדיק אל הבחורה ואמר לה: "מדבר יהודה מועלם! אני ערב עבור הבחור, שילמד חצי יום. "הרב לא הסתפק בכך, אלא נטל את קולמוסו וכתב מכתב חס עבורי, ואת התחייבותו האישית, שאלמד חצי יום".

הוסיף הבחור בהתרגשות, "היכן ניתן למצוא רב שכזה, שישפיל את עצמו כדי לעזור לתלמידו?!". מספר ימים לפני פטירתו הזמין אבי הבן את הרב לברית מילה של בנו, הסכים הרב, למרות שמדובר היה על חשבון מנוחת הצהריים שלו. התפלל אבי הבן, והבין, שהרב סבור שהוא יישב סנדק. כדי שלא תיגרם אי נעימות, הודיע אבי הבן לרב שאין בכוונתו לכבד את הרב בסנדקאות.

אמר הרב לסובבים אותו: "מאחר שאינני הסנדק עדיף לי לנוח ולאגור כוחות להמשך היום מאשר ללכת לברית. אבל, בכל זאת אלך. ואם תשאלו מדוע, כדי שלא יחשבו המזמינים, שנעלבתי שלא כיבדו בסנדקות, ויהיה להם חוסר נעימות מכך".

על ענוותנותו המופלאה, ניתן ללמוד מן הסיפור שלפנינו: לפני כעשרים שנה ביקשו ממנו ראשי הישיבה דאז שילבש פראק כראוי לר"מ בישיבה, אך הרב סירב בכל בתוקף. לקחו את המידות שלו והוציאו לו מהארון את כל החליפות והשאיירו לו רק פראק. כשבא בבוקר ללבוש חליפה ראה שיש רק ארוך.

מיד לקח מספריים וגזר מהארון. כשהגיע לישיבה, ראו זאת הרבנים ואמרו לו שאין מה לעשות, הוא חייב ללבוש פראק. אמר להם: "אני אעשה הסכם, קודם כל זה לא יהיה פראק, אלא מעיל ארוך. ודבר שני, אתם טענתם, שזה בגדי עבודה. אני אלבש רק בישיבה ומחוצה לה אמשך בבגדים קצרים".

וכך היה, כשהיה הולך להתפלל בבוקר שחרית, היה לובש קצר וכשיוצא לישיבה יוצא עם ארוך. גם בצהריים אחרי הישיבה לא היה הולך בבגד ארוך, אלא קודם כל מחליף את החליפה.

(פניני עין חמד)

קו המשפחה העולמי

ייעוץ והכוונה עם יועצים ללא עלות

בנושאי שלום בית וחינוך ילדים

בימים א-ה בין השעות 09:00-23:00

הפנייה ליועצים/ות מוסמכים בכל רחבי הארץ

חיג מחו"ל +972-796990699

9421*